

Torrent de la Coma d'Aumà

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Parc Natural de Sant Llorenç de Munt i l'Obac
Alçada: 505

Coordenades:

Latitud: 41.641
Longitud: 1.94454
UTM Est (X): 412099
UTM Nord (Y): 4610456

Classificació

Número de fitxa 08179 - 399
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés Difícil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: Agència Catalana de l'Aigua (Carrer de Provença, 204 - 08036 Barcelona)

Fitxes associades:

[Font del Sot de la Coma d'Aumà](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló, Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 01/06/2019 - 02:00

Descripció

El torrent de la Coma d'Aumà està situat a l'extrem nord-est del municipi de Rellinars. Neix a la carena del Camí Ral, entre el Castell de Bocs i la carena que porta el nom del torrent, a l'oest del Paller de Tot l'Any. Després d'un recorregut entre els cinglès de la Serra de l'Obac, desaigua al torrent de la Saiola, afluent de la Riera de Rellinars.

La seva capçalera inclou una selecció d'afloraments de gran interès geològic, que testimonien de l'evolució geològica d'aquest territori. Els barrancs i canals que es formen en llarg del seu recorregut conformen una orografia on geològicament hi predominen els conglomerats, que formen un relleu semblant al massís de Montserrat. El clima, en aquest sector és del tipus mediterrani subhúmit; per això el principal bosc que s'hi desenvolupa és l'alzinar amb marfull i també la pineda, amb algunes clapes de roureda. En les zones més profundes i obagues es pot trobar pi roig i pinassa, fruit de la transformació humana del bosc primitiu.

També és present l'arboç, la moixera, el boix i algun avellaner. Als roqueters i cingleres creixen plantes de gran interès om l'orella d'ós (*Ramonda micony*), un fòssil vivent del període Cenozoic que creix en llocs amb poc sòl i orientats al nord; el polipodi comú, i la campaneta. En zones de pedregar hi ha la farigola, l'*Anthericum liliago* (un tipus de lliri), l'*Onosma tricerospes* i la nadala menuda (*Narcissus dubius*) i la nadala groga (*Narcissus juncifolius*) d'un color groc molt viu i atractiu per als excursionistes.

És un espai feréstec i poc freqüentat que ofereix unes condicions òptimes per al refugi, la cria, la hivernada i la reproducció de nombroses espècies vertebrades. S'hi ha detectat la presència de senglar del qual se'n poden veure força rastres; també hi ha toixó i guineu o gat mesquer i les petjades deixades al terra mostren la presència de cabirol. Les aus representen el grup més nombrós de vertebrats que freqüenten aquesta zona, com el tudó, la merla, la puput, el tord, les mallerengues i la cadenera. Però més impressionant és veure el vol d'alguns rapinyaires com l'astor, l'àliga marcenca, l'àliga cuabarrada o la daurada. És també un redut per alguns dels rapinyaires nocturns protegits.

Història

El torrent de la Coma d'Aumà rep el nom d'una bauma murada de la documentació estudiada per Dolors Moreno i Montserrat Senserrich demostra que ja estava ocupada al 1229. El seu accés és actualment molt complicat. Al capdavant de la bauma, per entremig del bosc, a un centenar de metres, es poden veure alguns murets de pedra seca que saltant-los ens condueixen directament al fons del barranc, on hi ha un rasot mig murat amb la font que proporcionava aigua de boca als habitants de la bauma.

Bibliografia

MORENO, M. Dolors; SENSERRICH, Montserrat (1997). La Balma de Coma d'Aumà, dins IV Trobada d'Estudiosos de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Monografies, núm. 29, pp- 175-176.

<https://parcs.diba.cat/web/SantLlorenç>

